

ŽIVOTOPIS

Paní Věra Fialová

Věra Fialová, za svobodna Demišová, se narodila 12. dubna 1949 v Olomouci.

Pochází z obyčejné rodiny, nic nevlastnili, pouze malou zahrádku, políčko k vlastní potřebě. Žila sama s maminkou, bez tatínka, ale vynahrazovali jí ho dědeček.

Maminka pracovala v Olomouci na radnici, byla vedoucí matriky a oddávala. Se svým manželem se seznamuje již na základní

škole. Dnes jsou spolu již 52 šťastných let. Mají společně dvě děti – syna Martina a dceru Lenku, raduje se ze tří vnoučat a jednoho pravnoučete.

Paní Věra byla drobounká, malá dívka, druhá nejmenší ve třídě, ale přesto dokázala pomáhat svým spolužákům a doučovat je. Po základní škole vystudovala Slovanské gymnázium v Olomouci, navštěvovala matematicko-fyzikální třídu. A i když byla její maminka vyloučena ze strany, povedlo se paní Věře se samými jedničkami po podání vyjádření důvodu vyloučení ze strany dostat na školu a plnit si své sny. Stát se učitelkou. Z celého kraje byla mezi deseti, které vzali. Poté studovala vysokou školu - přírodovědeckou fakultu, obor biologie – chemie, ta byla její vášní. Ve druhém ročníku si volí pedagogický směr.

Po ukončení studia na vysoké škole nastupuje do praxe, na základní školu do Lutína, kde vede družinu. Po mateřské dovolené s prvním dítětem působila na hudební škole ZŠ Svornosti v Olomouci. Po druhé mateřské dovolené vyučovala čtyři roky na zvláštní škole v Olomouci, začala studovat speciální pedagogiku pro 1. - 9. ročník se zaměřením na psychopedii. Stala se členkou České logopedické společnosti v Praze. Vedla zájmové kroužky, účastnila se letních táborů. Poté dva roky působila na ZŠ Heyrovského, ta se otevírala nově. Právě zde otevírala s kolegy z Olomouce první specializované dyslektické třídy. Navštěvovaly je i děti s ADHD. Přechází na ZŠ Aksamitova v Olomouci (dnes Základní škola sv. Voršily), která je pro děti v rámci logistiky dostupnější (do tříd chodily děti z celého okresu) a externě vyučuje na katedře českého jazyka Univerzity Palackého v Olomouci, kam po devadesátém roce přechází na plný úvazek, setrvala zde šestnáct let. Vypracovala projekty, jak učit děti se speciálními potřebami.

Od šesti let hrála na klavír, zhruba deset let. Její doménou byl Chopin. Zpívala v operách, hrála v divadle.

Od 1. třídy chodí do sólového a sborového zpěvu a účinkuje v Prodané nevěstě, v Jakobínu, Carmen, v Othellu, Lišce Bystroušce a Červené Karkulce. Zůstala v kontaktu s velikány divadla tehdejší doby, jako byl Židek, Blachut nebo Mixová. Vyhrává 1. místo v sólovém zpěvu, který navštěvuje s Hanou Maciuchovou. V jedenácti letech hrála poprvé v díle Žvanivý slimejš v roli malé Sariši, což byla Japonka. Byla oceněna a pozvána do Prahy dopisem ředitele Národního divadla v Praze Jiřím Pauerem.

Divadlem a zpěvem žila a žije.

Nyní se aktivně věnuje sboru Týnečáci. Tam zpívají a tančí v krojích. Se sborem Týnečáci cestuje například do Prahy, Itálie, Srbska, Litvy a Bulharska. Sbor navštěvuje už čtrnáct let a neuvěřitelně se jí tam líbí. V mládí chodila často do Sokola do malé tělocvičny.

Paní Věra Fialová je velice pozitivně smýšlející člověk. Nemá ráda negativní lidi a na všem hledá něco dobrého. Celý život se věnuje dětem, jejich výuce a myslí si, že by se lidé měli vzdělávat a učit se celý život, aby je někdo neopil rohlíkem. Dělá ji velice šťastnou, když může předat někomu své znalosti.

Miluje svoji rodinu a všem vzkazuje „Vždycky mějte svůj vlastní rozum, vlastní postoj, ale myslím si, že to do vínku vám dává rodina a ta je strašně podstatná a důležitá.“

